"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:- ବାବା ଯେଉଁ ପାଠ ପଢାଉଛନ୍ତି, ସେଥିରେ ଅସରନ୍ତି ରୋଜଗାର ହେଉଛି, ସେଥିପାଇଁ ପାଠପଢାକୁ ଭଲ ଭାବରେ ପଢୁଥାଅ, ବୁଦ୍ଧିର ସମ୍ବନ୍ଧ କେବେ ବି ନ ତୁଟୁ ।"

ପ୍ରଶ୍ନ**:-** ଯେଉଁମାନଙ୍କର ବିନାଶ କାଳରେ ବିପରୀତ ବୁଦ୍ଧି, ସେମାନଙ୍କୁ ତୁମର କେଉଁ କଥାରେ ହସ ଲାଗିଥାଏ?

ଉତ୍ତର**:-** ଯେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ କହୁଛ ଏବେ ବିନାଶର ସମୟ ପାଖେଇ ଆସିଲାଣି, ସେତେବେଳେ ତାଙ୍କୁ ହସ ଲାଗୁଛି । ତୁମେ ଜାଣିଛ ବାବା ତ ଏଠାରେ ବସି ରହିବେ ନାହିଁ କାରଣ ବାବାଙ୍କର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ହେଲା ପବିତ୍ର କରିବା । ତେଣୁ ଯେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ ପବିତ୍ର ହୋଇଯିବ, ସେତେବେଳେ ଏହି ପୁରୁଣା ଦୁନିଆ ବିନାଶ ହୋଇଯିବ, ନୂଆ ଦୁନିଆ ଆସିବ । ଆଗକୁ ହେବାକୁ ଥିବା ଯୁଦ୍ଧ ତ ବିନାଶ ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ । ଯେହେତୁ ତୁମେମାନେ ଦେବତା ହେଉଛ, ତେଣୁ ଏହି କଳିଯୁଗୀ ଛି-ଛି ଅର୍ଥାତ୍ ପତିତ ସୃଷ୍ଟିରେ ଜନ୍ମ ନେବ ନାହିଁ ।

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ଆତ୍ମିକ ପିତା ଆତ୍ମିକ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ପିଲାମାନେ ଜାଣୁଛନ୍ତି ଯେ ଆମେ ବହୁତ ଅଜ୍ଞାନୀ ହୋଇଯାଇଥିଲୁ । ମାୟା ରାବଣ ଆମକୁ ଅଜ୍ଞାନୀ କରିଦେଇଥିଲା । ଏକଥା ମଧ୍ୟ ପିଲାମାନେ ଜାଣୁଛନ୍ତି ଯେ, ବାବାଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚିତ ଆସିବାକୁ ହେବ, ଯେହେତୁ ନୂଆ ସୃଷ୍ଟି ସ୍ଥାପନା ହେବାର ଅଛି । ତିନୋଟି ଚିତ୍ର ମଧ୍ୟ ରହିଛି - ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଦ୍□ାରା ସ୍ଥାପନା, ବିଷ୍ଣୁଙ୍କ ଦ୍□ାରା ପାଳନା, ଶଙ୍କରଙ୍କ ଦ୍□ାରା ବିନାଶ, କାହିଁକି ନା ବାବା ତ କରିକରାଇଲାବାଲା ଅଟନ୍ତି ନା । ସେ ହିଁ କେବଳ ଜଣେ, ଯିଏକି କରିଥା'ନ୍ତି ଏବଂ କରାଇଥା'ନ୍ତି । ତେବେ ପ୍ରଥମେ କାହା ନାମ ଆସିବ? ଯିଏ କରିଥା'ନ୍ତି ପୁଣି ଯାହା ଦ୍□ାରା କରାଇଥା'ନ୍ତି । ସେଥିପାଇଁ ତାଙ୍କୁ କରିକରାଇଲାବାଲା କୁହାଯାଏ ନା । ସିଏ ବ୍ରହ୍ମା, ଏ କଥା ମଧ୍ୟ ପିଲାମାନେ ଜାଣିଛନ୍ତି ଯେ - ଆମର ଯେଉଁ ନୂଆ ଦୁନିଆ ହେଉଛି, ଯାହାକୁ ଆମେ ସ୍ଥାପନ କରୁଛୁ, ତାର ନାମ ହିଁ ଦୈବୀ ଦୁନିଆ ଅଟେ । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ହିଁ ଦେବୀ ଦେବତାମାନେ ଥା'ନ୍ତି । ଆଉ କାହାକୁ ଦେବୀ ଦେବତା କୁହାଯିବ ନାହିଁ । ସେଠାରେ ମନୁଷ୍ୟ ନ ଥା'ନ୍ତି । କେବଳ ଗୋଟିଏ ଦେବୀ ଦେବତା ଧର୍ମ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଧର୍ମ ହିଁ ନ ଥିବ । ଏବେ ତୁମମାନଙ୍କର ସ୍ମୃତି ଆସିଛି ଯେ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଆମେ ଦେବୀ-ଦେବତା ଥିଲୁ, ତା'ର ସ୍ମାରକୀ ମଧ୍ୟ ରହିଛି । ଇସ୍ଲାମୀ, ବୌଦ୍ଧୀ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ୍ ଇତ୍ୟାଦି ସମସ୍ତଙ୍କର ନିଜ-ନିଜର ସ୍ମାରକୀ ରହିଛି । ଯେତେବେଳେ ଆମର ରାଜ୍ୟ ଥିଲା ସେତେବେଳେ ଆଉ କେହି ନ ଥିଲେ । ଏବେ ସବୁ ଧର୍ମ ଅଛି କିନ୍ତୁ ଆମର ଦେବତା ଧର୍ମ ନାହିଁ । ଗୀତାରେ ବହୁତ ଭଲ ଭଲ ଶବ୍ଦ ରହିଛି କିନ୍ତୁ କେହି ବୁଝିପାରୁ ନାହାଁନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି - ବିନାଶ କାଳରେ ବିପରୀତ ବୁଦ୍ଧି ଏବଂ ବିନାଶ କାଳରେ ପ୍ରୀତି ବୁଦ୍ଧି । ବିନାଶ ତ ଏବେ ହେବାକୁ ଯାଉଛି । ବାବା ସଂଗମଯୁଗରେ ହିଁ ଆସୁଛନ୍ତି ଯେତେବେଳେ କି ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେବାକୁ ଯାଉଛି । ବାବା ତୁମ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ପୁରୁଣା ବଦଳରେ ସବୁ କିଛି ନୂଆ ଦେଉଛନ୍ତି । ସିଏ ବଣିଆ ଅଟନ୍ତି ତ ଧୋବା ମଧ୍ୟ ଅଟନ୍ତି, ବଡ ବେପାରୀ ମଧ୍ୟ ଅଟନ୍ତି । କୋଟିକରେ କ୍□ଚିତ୍ କେହି କେହି ବାବାଙ୍କ ସହିତ ବେପାର (ସୌଦା) କରିଥା'ନ୍ତି । ଏହି ବେପାରରେ ତ ଅସରନ୍ତି ଲାଭ ରହିଛି । ପାଠପଢାରେ ଫାଇଦା (ଲାଭ) ବହୁତ ହୋଇଥାଏ । ମହିମା ମଧ୍ୟ କରାଯାଏ ଯେ, ପାଠପଢା ରୋଜଗାରର ଏକ ପନ୍ଥା ଅଟେ । ତେବେ ଏହିଠାରେ ହିଁ ଜନ୍ମ ଜନ୍ମାନ୍ତରର ପାଇଁ ରୋଜଗାର ହେଉଛି । ତେଣୁ ଏଭଳି ପାଠକୁ ଭଲ ଭାବରେ ପଢିବା ଦରକାର ନା ଏବଂ ମୁଁ ବହୁତ ସହଜ ରୀତିରେ ମଧ୍ୟ ପଢାଉଛି । କେବଳ ସପ୍ତାହଟିଏ ବୁଝି ନେଇ ପୁଣି କେଉଁଠାକୁ ବି ଯାଅ, ତୁମକୁ ପାଠ ଅର୍ଥାତ୍ ମୁରଲୀ ମିଳିପାରିବ, ଯାହାଦ୍□ାରା ମୋଠାରୁ ସମ୍ବନ୍ଧ କେବେ ତୁଟିବ ନାହିଁ । ଏହା ହେଉଛି ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ପରମାତ୍ମାଙ୍କ ସହିତ ସମ୍ବନ୍ଧ । ଗୀତାରେ ମଧ୍ୟ ଏହି କଥା ଉଲ୍ଲେଖ ଅଛି, ବିନାଶ କାଳରେ ବିପରୀତ ବୁଦ୍ଧି ବିନଶ୍ୟନ୍ତୀ, ପ୍ରୀତ ବୁଦ୍ଧି ବିଜୟନ୍ତୀ । ତୁମେମାନେ ଜାଣିଛ, ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟରେ ମନୁଷ୍ୟ ଜଣେ ଅନ୍ୟ ଜଣକୁ ହାଣି ମାରି ଚାଲିଛନ୍ତି । ଏମାନଙ୍କ ଭଳି କ୍ରୋଧ ବା ବିକାର ଅନ୍ୟ କାହାଠାରେ ନାହିଁ । ଗାୟନ ମଧ୍ୟ ଅଛି ଯେ ଦ୍ରୌପଦୀ ଡାକିଥିଲେ । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି - ତୁମେ ସବୁ ଦ୍ରୌପଦୀ ଅଟ । ଭଗବାନୁବାଚ, ବାବା କହୁଛନ୍ତି - ପିଲାମାନେ ଏବେ ବିକାରର ବଶବର୍ତ୍ତୀ ହୁଅ ନାହିଁ । ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସ୍□ର୍ଗକୁ ନେଇଯାଉଛି । ସେଥିପାଇଁ କେବଳ ମୋତେ ମନେ ପକାଅ । ଏବେ ବିନାଶ କାଳ ନା । କିନ୍ତୁ ମନୁଷ୍ୟମାନେ କାହାରି କଥା ଶୁଣୁ ନାହାଁନ୍ତି, କେବଳ ଲଢେଇ କରି ଚାଲିଛନ୍ତି । ତାଙ୍କୁ କେତେ କୁହାଯାଉଛି ଶାନ୍ତ ରୁହ କିନ୍ତୁ ଶାନ୍ତ ହୋଇ ରହୁନାହାଁନ୍ତି । ନିଜର ପିଲା ଛୁଆଙ୍କ ଠାରୁ ଅଲଗା ହୋଇ ଯୁଦ୍ଧକ୍ଷେତ୍ରକୁ ଯାଉଛନ୍ତି । କେତେ ମନୁଷ୍ୟ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରୁଛନ୍ତି, ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର କୌଣସି ମୂଲ୍ୟ ହିଁ ରହୁ ନାହିଁ । ଯଦି କାହାର ମୂଲ୍ୟ ଅଛି ବା ମହିମା ଥାଏ ତେବେ ସେମାନେ ହେଲେ ଏହି ଦେବୀ ଦେବତା । ଏବେ ତୁମେମାନେ ସେହିପରି ହେବା ପାଇଁ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରୁଛ । ବାସ୍ତବରେ ତୁମର ମହିମା ଏହି ଦେବତାମାନଙ୍କଠାରୁ ମଧ୍ୟ ଅଧିକ । ତୁମକୁ ଏବେ ବାବା ପାଠ ପଢାଉଛନ୍ତି । ଏହା କେତେ ଉଚ୍ଚ ପାଠପଢା ଅଟେ । ଶିକ୍ଷା ଗ୍ରହଣ କରୁଥିବା ଆତ୍ମାମାନେ ନିଜର ବହୁତ ଜନ୍ମର ଶେଷ ଜନ୍ମରେ ବିଲ୍କୁଲ୍ ତମଃପ୍ରଧାନ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ମୁଁ ସର୍ବଦା ସତ୍□ପ୍ରଧାନ ହିଁ ଅଟେ ।

ବାବା କହୁଛନ୍ତି - ମୁଁ ତୁମ ପିଲାମାନଙ୍କର ଆଜ୍ଞାଧୀନ ସେବକ ହୋଇ ଆସିଛି । ବିଚାର କର ଆମେ କେତେ ହୀନ ହୋଇଯାଇଛୁ । ବାବା

ହିଁ ଆମକୁ ବାହାଃ ବାହାଃ ହେବାର ଯୋଗ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ଶ୍ରେଷ୍ଠ କରୁଛନ୍ତି । ଭଗବାନ ଆସି ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପାଠ ପଢାଇ କେତେ ଉଚ୍ଚ କରୁଛନ୍ତି । ବାବା ନିଜେ କହୁଛନ୍ତି - ମୁଁ ବହୁତ ଜନ୍ମର ଅନ୍ତିମ ସମୟରେ ତୁମ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ତମଃପ୍ରଧାନରୁ ସତ୍□ପ୍ରଧାନ କରିବା ପାଇଁ ଆସିଛି । ଏବେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ପାଠ ପଢାଉଛି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି - ମୁଁ ତୁମକୁ ସ୍□ର୍ଗବାସୀ କରିଥିଲି ପୁଣି ତୁମେ ନର୍କବାସୀ କିପରି ହେଲ, କିଏ କରିଲା? ଗାୟନ ମଧ୍ୟ ଅଛି ବିନାଶ କାଳେ ବିପରୀତ ବୁଦ୍ଧି ବିନଶ୍ୟନ୍ତୀ । ପ୍ରୀତି ବୁଦ୍ଧି ବିଜୟନ୍ତୀ ତେଣୁ ଯେତେ ଯେତେ ପ୍ରୀତି ବୁଦ୍ଧି ହୋଇ ରହିବ ଅର୍ଥାତ୍ ବାବାଙ୍କୁ ବହୁତ ମନେ ପକାଇବ, ସେତେ ସେତେ ତୁମର ହିଁ ଲାଭ ହେବ । ଏହା ଯୁଦ୍ଧକ୍ଷେତ୍ର ଅଟେ ନା । କାହାକୁ ଏକଥା ଜଣା ନାହିଁ ଯେ ଗୀତାରେ କେଉଁ ଯୁଦ୍ଧ କଥା କୁହାଯାଇଛି । ସେମାନେ ତ କୌରବ ଏବଂ ପାଣ୍ଡବଙ୍କର ଯୁଦ୍ଧ ଦେଖାଇଛନ୍ତି । ଏଠାରେ କୌରବ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଏବଂ ପାଣ୍ଡବ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ମଧ୍ୟ ଅଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ଯୁଦ୍ଧ ହୁଏ ନାହିଁ । ପାଣ୍ଡବ ତାଙ୍କୁ କୁହାଯାଏ ଯେଉଁମାନେ ବାବାଙ୍କୁ ଜାଣିଛନ୍ତି, ବାବାଙ୍କ ସହିତ ପ୍ରୀତି ବୁଦ୍ଧି ଅଟନ୍ତି । କୌରବ ତାଙ୍କୁ କୁହାଯାଏ ଯେଉଁମାନେ ବାବାଙ୍କ ସହିତ ବିପରୀତ ବୁଦ୍ଧି ଅଟନ୍ତି । ଅକ୍ଷର ତ ବହୁତ ଭଲ ଭଲ ବୁଝିବା ଯୋଗ୍ୟ ଲେଖାଯାଇଛି ।

ଏବେ ହେଉଛି ସଂଗମଯୁଗ । ତୁମେ ପିଲାମାନେ ଜାଣିଛ ନୂଆ ଦୁନିଆର ସ୍ଥାପନା ହେଉଛି । ତେଣୁ ବୁଦ୍ଧିରେ ବିଚାର କରିବାକୁ ହେବ । ଏହି ଦୁନିଆ କେତେ ବଡ । ସତ୍ୟଯୁଗରେ କେତେ ଅଳ୍ପ ମନୁଷ୍ୟ ରହିବେ । ପ୍ରଥମେ ବୃକ୍ଷ ଛୋଟ ହେବ ନା, ପୁଣି ସେହି ବୃକ୍ଷ ଧୀରେ ଧୀରେ ବଡ ହୋଇଥାଏ । ମନୁଷ୍ୟ ସୃଷ୍ଟି ରୂପୀ ଏହି ଓଲଟ ବୃକ୍ଷ କିପରି, ଏକଥା ମଧ୍ୟ କେହି ବୁଝି ନାହାଁନ୍ତି । ଏହାକୁ କଳ୍ପ ବୃକ୍ଷ କୁହାଯାଏ । ବୃକ୍ଷର ଜ୍ଞାନ ମଧ୍ୟ ଜାଣିବା ଦରକାର ନା । ଅନ୍ୟ ସବୁ ଜଡ ବୃକ୍ଷର ଜ୍ଞାନ ଜାଣିବା ତ ବହୁତ ସହଜ, ତା' ବିଷୟରେ ତୁରନ୍ତ କହିପାରିବେ । ଏହି ବୃକ୍ଷର ଜ୍ଞାନ ମଧ୍ୟ ସେତିକି ସହଜ କିନ୍ତୁ ଏହା ହେଉଛି ମନୁଷ୍ୟ ସୃଷ୍ଟିର ବୃକ୍ଷ । ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ନିଜର ଚୈତନ୍ୟ ବୃକ୍ଷ ବିଷୟରେ ଜଣା ହିଁ ପଡୁ ନାହିଁ । ଈଶ୍□ର ରଚୟିତା ଅଟନ୍ତି ବୋଲି ମଧ୍ୟ କହୁଛନ୍ତି, ତେବେ ନିଶ୍ଚିତ ସିଏ ଚୈତନ୍ୟ ଅଟନ୍ତି ନା । ବାବା ସତ୍ୟ, ଚୈତନ୍ୟ, ଜ୍ଞାନର ସାଗର ଅଟନ୍ତି । ତାଙ୍କଠାରେ କେଉଁ ଜ୍ଞାନ ଅଛି, ତାହା ମଧ୍ୟ କେହି ଜାଣନ୍ତି ନାହାଁନ୍ତି । ବାବା ହିଁ ବୀଜରୂପ, ଚୈତନ୍ୟ ଅଟନ୍ତି । ତାଙ୍କ ଦ୍□ାରା ହିଁ ସମସ୍ତ ରଚନା ହୋଇଥାଏ । ତେବେ ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି, ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ନିଜର ସୃଷ୍ଟି ରୂପି ବୃକ୍ଷ ବିଷୟରେ ଜଣା ନାହିଁ, ଅନ୍ୟ ଜଡ ବୃକ୍ଷମାନଙ୍କୁ ତ ଭଲ ଭାବରେ ଜାଣିଛନ୍ତି । ବୃକ୍ଷର ମଞ୍ଜି ଯଦି ଚୈତନ୍ୟ ହୋଇଥାନ୍ତା ତେବେ କହିପାରିଥାନ୍ତା, କିନ୍ତୁ ତାହା ତ ଜଡ ଅଟେ । ଏବେ ତୁମେ ପିଲାମାନେ ହିଁ ରଚୟିତା ଏବଂ ରଚନାର ଜ୍ଞାନକୁ ଭଲ ଭାବରେ ଜାଣୁଛ । ସିଏ ସତ୍ୟ, ଚୈତନ୍ୟ ଓ ଜ୍ଞାନର ସାଗର ଅଟନ୍ତି । ଚୈତନ୍ୟରେ ତ ବାର୍ତ୍ତାଳାପ କରିପାରିବେ ନା । ମନୁଷ୍ୟ ଶରୀର ସବୁଠାରୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଅମୂଲ୍ୟ ବୋଲି ଗାୟନ କରାଯାଇଛି । ଏହାର ମୂଲ୍ୟ କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ବାବା ଆସି ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି ।

ତୁମେ ରୂପ ବି ଅଟ ଏବଂ ବସନ୍ତ ମଧ୍ୟ ଅଟ ଅର୍ଥାତ୍ ଯୋଗୀ ଓ ଜ୍ଞାନୀ ଅଟ । ବାବା ହେଉଛନ୍ତି ଜ୍ଞାନର ସାଗର । ତାଙ୍କଠାରୁ ତୁମକୁ ରତ୍ନ ମିଳୁଛି । ଏହା ଜ୍ଞାନ ରତ୍ନ ଅଟେ, ଯେଉଁ ରତ୍ନରୁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସେହି ସ୍ଥୁଳ ରତ୍ନ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଚୁର ମାତ୍ରାରେ ମିଳିଯାଉଛି । ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କ ପାଖରେ ଦେଖ କେତେ ରତ୍ନ ରହିଛି । ହୀରା-ନୀଳାର ମହଲରେ ରହୁଛନ୍ତି । ତା'ର ନାମ ହିଁ ସ୍□ର୍ଗ, ଯାହାର ତୁମେ ମାଲିକ ହେବାକୁ ଯାଉଛ । କୌଣସି ଗରିବକୁ ଅଚାନକ ବଡ ଲଟେରୀ ମିଳିଗଲେ ସେ ପାଗଳ ହୋଇଯାଏ ନା । ବାବା ବି କହୁଛନ୍ତି ତୁମକୁ ବିଶ୍□ର ରାଜତ୍□ ମିଳୁଛି, ତେଣୁ ମାୟା କେତେ ବିରୋଧ କରୁଛି । ଆଗକୁ ଗଲେ ତୁମକୁ ଜଣାପଡିବ ଯେ, ମାୟା କେତେ ଭଲ ଭଲ ପିଲାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଗ୍ରାସ କରିଦେଇଛି । ଏକଦମ୍ ଖାଇଯାଉଛି । ତୁମେମାନେ ଦେଖିଛ - ସାପ ବେଙ୍ଗକୁ କିପରି ଧରିନିଏ, ଯେପରି ହାତୀକୁ କୁମ୍ଭୀର ଗ୍ରାସ କରେ । ସାପ ବେଙ୍ଗକୁ ଏକଦମ୍ ପୁରାକୁ ପୁରା ଗ୍ରାସ କରିଦିଏ । ମାୟା ମଧ୍ୟ ଏହିପରି, ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଜୀବନ୍ତ ଧରି ନେଇ ବିଲ୍କୁଲ୍ ଶେଷ କରିଦିଏ, ପୁଣି କେବେ ବାବାଙ୍କର ନାମ ମଧ୍ୟ ଧରନ୍ତି ନାହିଁ । ଯୋଗବଳର ଶକ୍ତି ତୁମ ପାଖରେ ବହୁତ କମ୍ ଅଛି । ଯୋଗବଳ ଉପରେ ହିଁ ସବୁ ନିର୍ଭର କରେ । ଯେମିତି ସାପ ବେଙ୍ଗକୁ ଗ୍ରାସ କରେ ସେମିତି ତୁମେ ପିଲାମାନେ ମଧ୍ୟ ପୁରା ବିଶ୍□ର ରାଜତ୍□କୁ ଗ୍ରାସ କରି ନେଉଛ । ପୁରା ବିଶ୍□ର ରାଜତ୍□ ତୁମେ ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡରେ ନେଇ ଯାଉଛ । ସେଥିପାଇଁ ବାବା କେତେ ସହଜ ଉପାୟ ବତାଉଛନ୍ତି । କୌଣସି ସ୍ଥୂଳ ଅସ୍ତ୍ରଶସ୍ତ୍ର ନୁହେଁ, ବାବା ଜ୍ଞାନଯୋଗର ଅସ୍ତ୍ରଶସ୍ତ୍ର ଦେଉଛନ୍ତି । ଦୁନିଆରେ ପୁଣି ସ୍ଥୂଳ ଅସ୍ତ୍ରଶସ୍ତ୍ର ଦେଇ ଦେଇଛନ୍ତି ।

ଏବେ ତୁମେ ପିଲାମାନେ କହୁଛ ଆମେ କ'ଣରୁ କ'ଣ ହୋଇଯାଇଥିଲୁ! ଯାହା ଚାହୁଁଛ ତାହା କୁହ, ଆମେ ନିଶ୍ଚିତ ଏହିପରି ହିଁ ଥିଲୁ । ଯଦିଓ ମନୁଷ୍ୟ ହିଁ ଥିଲୁ କିନ୍ତୁ ଗୁଣ ଏବଂ ଅବଗୁଣରେ ତ ଫରକ ଥାଏ ନା । ଦେବତାମାନଙ୍କ ଭିତରେ ଦୈବୀଗୁଣ ଅଛି ତେଣୁ ସେମାନଙ୍କର ମହିମାର ଗାୟନ କରୁଛନ୍ତି - ଆପଣ ସର୍ବଗୁଣ ସମ୍ପନ୍ନ... ଆମେ ନିର୍ଗୁଣ, ଆମ ପାଖରେ କିଛି ଗୁଣ ନାହିଁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ସାରା ଦୁନିଆ ହିଁ ନିର୍ଗୁଣ ଅଟେ ଅର୍ଥାତ୍ ଗୋଟିଏ ବି ଦୈବୀଗୁଣ ନାହିଁ । ବାବା ଯିଏ କି ଦୈବୀ ଗୁଣ ଶିଖାଇ ଥାଆନ୍ତି, ତାଙ୍କୁ ହିଁ ଜାଣି ନାହାଁନ୍ତି ସେଥିପାଇଁ କୁହାଯାଉଛି ବିନାଶ କାଳେ ବିପରୀତ ବୁଦ୍ଧି । ଏବେ ବିନାଶ ତ ନିଶ୍ଚିତ ହେବ ଏବଂ ସଙ୍ଗମ ଯୁଗରେ ହିଁ ହେବ । କାରଣ ପୁରୁଣା ଦୁନିଆର ବିନାଶ ହେବାକୁ ଯାଉଛି ଏବଂ ନୂଆ ଦୁନିଆର ସ୍ଥାପନା ହେଉଛି । ଏହାକୁ କୁହାଯାଏ ବିନାଶ କାଳ । ଏହା ହେଉଛି ଅନ୍ତିମ ବିନାଶ, ପୁଣି ଅଧାକଳ୍ପ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କୌଣସି ଲଢେଇ ଆଦି ହେବ ନାହିଁ । ମନୁଷ୍ୟଙ୍କୁ କିଛି ବି ଜଣା ନାହିଁ । ବିନାଶ କାଳରେ ବିପରୀତ ବୁଦ୍ଧି

ଅଟନ୍ତି, ତେଣୁ ପୁରୁଣା ଦୁନିଆର ବିନାଶ ନିଶ୍ଚିତ ହେବ ନା । ଏହି ପୁରୁଣା ଦୁନିଆରେ କେତେ ଦୁର୍ବିପାକ ହେଉଛି । ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରି ଚାଲିଛନ୍ତି । ବାବା ଏହି ସମୟର ଅବସ୍ଥା କଥା ଶୁଣାଉଛନ୍ତି । ଅନ୍ତର ତ ବହୁତ ଅଛି ନା । ଆଜି ଭାରତର ଅବସ୍ଥା ଏଭଳି ଅଛି, କାଲି ଭାରତ କ'ଣ ହେବ? ଆଜି ଏଭଳି ଅଛ, କାଲି ତୁମେ କେଉଁଠି ଥିବ? ତୁମେମାନେ ଜାଣିଛ, ପ୍ରଥମେ ନୂଆ ଦୁନିଆ କେତେ ଛୋଟ ଥିଲା । ସେଠାରେ ତ ମହଲ ମାନଙ୍କରେ କେତେ ହୀରା-ନୀଳା ଆଦି ଲାଗିଥାଏ । ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ମଧ୍ୟ ତୁମର ମନ୍ଦିର କିଛି କମ୍ ନ ଥାଏ । କେବଳ କ'ଣ ଗୋଟିଏ ସୋମନାଥ ମନ୍ଦିର ଥିବ । ଜଣେ କେହି ମନ୍ଦିର ତିଆରି କଲେ ତାଙ୍କୁ ଦେଖି ଅନ୍ୟମାନେ ବି ତିଆରି କରିଥିବେ । ଗୋଟିଏ ସୋମନାଥ ମନ୍ଦିରକୁ ହିଁ କେତେ ଥର ଲୁଟିଛନ୍ତି । ସେମାନେ ପୁଣି ନିଜର ସ୍ମାରକୀମାନ ତିଆରି କରି ତାର କାନ୍ଥରେ ସେହି ହୀରା ସବୁ ଖଚିତ କରିଦେଇଛନ୍ତି । ତେବେ ସେହି ହୀରା ଗୁଡିକର ମୂଲ୍ୟ କେତେ ହୋଇଥିବ? ଏତେ ଛୋଟ ହୀରାର ମଧ୍ୟ କେତେ ମୂଲ୍ୟ । ବାବା ତ ରତ୍ନର ବ୍ୟବସାୟୀ ଥିଲେ, ଏକ ରତି ହୀରାର ମୂଲ୍ୟ (ବାବାଙ୍କ ବ୍ୟବସାୟ ସମୟରେ) ୯୦ ଟଙ୍କା ଥିଲା । ଏବେ ତ ତା'ର ମୂଲ୍ୟ ହଜାର ହଜାର ଟଙ୍କା, ତାହା ପୁଣି ମିଳୁ ନାହିଁ । ତା'ର ମୂଲ୍ୟ ବହୁତ ବଢିଗଲାଣି । ବର୍ତ୍ତମାନ ବିଦେଶରେ ଧନ ତ ବହୁତ ଅଛି, କିନ୍ତୁ ସତ୍ୟଯୁଗ ତୁଳନାରେ ଏହା କିଛି ବି ନୁହେଁ ।

ଏବେ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ବିନାଶ କାଳରେ ଲୋକମାନେ ବିପରୀତ ବୁଦ୍ଧି ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି । ତୁମେ କହୁଛ ବିନାଶ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲାଣି, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଏକଥା ଶୁଣି ହସୁଛନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ କେତେ ସମୟ ଏଠାରେ ରହିବି, ମୋତେ ଏଠାରେ କ'ଣ ମଜା ଲାଗୁଛି? ମୁଁ ତ ନା ସୁଖୀ ନା ଦୁଃଖୀ ହେଉଛି । ମୋର ଡ୍ୟୁଟୀ (କର୍ତ୍ତବ୍ୟ)ହେଉଛି ପବିତ୍ର କରିବା । ତୁମେ ପବିତ୍ର ଥିଲ, ଏବେ ଏପରି ପତିତ ହୋଇଯାଇଛ, ପୁଣି ତୁମକୁ ଏଭଳି ଉଚ୍ଚ ପବିତ୍ର କରୁଛି । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଆମେ ପୁଣି ସେହିଭଳି ହେବୁ । ଏବେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନ ମିଳିଯାଇଛି, ଆମେ ଏହି ଦୈବୀ କୁଳର ସଦସ୍ୟ ଥିଲୁ । ଆମର ନିଜର ରାଜତ୍□ ଥିଲା ପୁଣି ଏହିଭଳି ନିଜ ରାଜତ୍□କୁ ହରାଇଛୁ । ପୁଣି ଅନ୍ୟମାନେ ଆସି ରାଜତ୍□ କଲେ । ଏବେ ଏହି ଚକ୍ରର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବାକୁ ଯାଉଛି । ତୁମେମାନେ ଜାଣୁଛ ଯେ, ଏଥିରେ ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ବର୍ଷର କଥା ହିଁ ନାହିଁ । ଏହି ଲଢେଇ ତ ବିନାଶ ପାଇଁ ହେବ । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ବହୁତ ଆରାମରେ ମରିବେ । କୌଣସି କଷ୍ଟ ହେବ ନାହିଁ । ଡାକ୍ତରଖାନା ମଧ୍ୟ ନ ଥିବ । ସେଠାରେ କିଏ ବସି ସେବା କରିବ, ଆଉ କାନ୍ଦିବ । ସେଠାରେ ତ ଏହି ପ୍ରଥା ହିଁ ନାହିଁ । ସେମାନଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ସହଜରେ ହେବ । ଏଠାରେ ତ ଦୁଃଖୀ ହୋଇ ମରିବେ କାରଣ ତୁମେ ସୁଖ ମଧ୍ୟ ବହୁତ ଦେଖିଛ, ତେଣୁ ଦୁଃଖ ମଧ୍ୟ ତୁମକୁ ଦେଖିବାକୁ ପଡିବ । ରକ୍ତର ନଦୀ ଏହିଠାରେ ହିଁ ବହିବ । ସେମାନେ ଭାବୁଛନ୍ତି ଏହି ଲଢେଇ ପୁଣି ଶାନ୍ତ ହୋଇଯିବ କିନ୍ତୁ ଶାନ୍ତ ତ ହେବାର ହିଁ ନାହିଁ । କଥାରେ ଅଛି ମିରୁଆ ମୌତ ମଲୁକା ଶିକାର (କାହାର ପୁଷ ମାସ ତ କାହାର ସର୍ବନାଶ) ଯେହେତୁ ତୁମେମାନେ ଦେବତା ହେଉଛ ତେଣୁ କଳିଯୁଗୀ ନର୍କ ଦୁନିଆରେ ତ ଜନ୍ମ ନେବ ନାହିଁ । ଗୀତାରେ ମଧ୍ୟ ଅଛି ଭଗବାନ ଉବାଚ - ବିନାଶ ମଧ୍ୟ ଦେଖ, ସ୍ଥାପନା ମଧ୍ୟ ଦେଖ । ସାକ୍ଷାତକାର ହୋଇଥିଲା ନା! ପୁଣି ଏହି ସାକ୍ଷାତକାର ସବୁ ଅନ୍ତିମ ସମୟରେ ହେବ । ଅମୁକ ଅମୁକ ଏହି ଏହି ପଦ ପାଇବେ, ପୁଣି ସେ ସମୟରେ କାନ୍ଦିବେ, ବହୁତ ବହୁତ ପଶ୍ଚାତାପ କରିବେ, ସଜା ଖାଇବେ, ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟ ପାଇଁ ଅବସୋସ କରିବେ । କିନ୍ତୁ କଣ କରିପାରିବେ । ଏହା ତ ୨୧ ଜନ୍ମର ଲଟେରୀ ଅଟେ । ସ୍ମୃତି ତ ଆସୁଛି ନା । ସାକ୍ଷାତ୍କାର ବିନା କାହାକୁ ଦଣ୍ଡ ମିଳି ପାରିବ ନାହିଁ, ତେଣୁ ଶେଷରେ ବିଚରାଳୟ ଅର୍ଥାତ୍ ଟ୍ରିବୁନାଲ ମଧ୍ୟ ବସିବ । ଆଚ୍ଛା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହ ସମ୍ପନ୍ନ ଶୁଭେଚ୍ଛା ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର **:—**

(୧) ନିଜ ଭିତରେ ଜ୍ଞାନ ରତ୍ନକୁ ଧାରଣ କରି ରୂପ-ବସନ୍ତ ହେବାର ଅଛି । ଜ୍ଞାନ ରତ୍ନ ଆଧାରରେ ବିଶ୍□ ଉପରେ ରାଜତ୍□ କରିବାର ଲଟେରୀ ମଧ୍ୟ ନେବାର ଅଛି ।

(୨) ଏହି ବିନାଶ କାଳରେ ବାବାଙ୍କ ସହିତ ପ୍ରୀତି ରଖି ଜଣଙ୍କ ସ୍ମୃତିରେ ହିଁ ରହିବାର ଅଛି । ଏଭଳି କୌଣସି କର୍ମ କରିବାର ନାହିଁ, ଯାହାକି ଶେଷ ସମୟରେ ପଶ୍ଚାତାପ କରିବାକୁ ପଡିବ ଅଥବା ନିଜର ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟ ପାଇଁ ଅବସୋସ କରିବାକୁ ପଡିବ ।

ବରଦାନ**:-** ସଦା ସ୍ନେହୀ ହୋଇ ଉଡିବାର କଳାର ବରଦାନ ପ୍ରାପ୍ତ କରୁଥିବା ନିଶ୍ଚିତ ବିଜୟୀ ତଥା ନିଶ୍ଚିନ୍ତ ହୁଅ ।

ସ୍ନେହୀ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବାପଦାଦାଙ୍କ ଦ୍□ାରା ଉଡିବାର କଳାର ବରଦାନ ମିଳିଯାଇଥାଏ । ଯଦି ଉଡିବାର କଳା ଦ୍□ାରା ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡରେ ବାପଦାଦାଙ୍କ ପାଖରେ ପହଞ୍ଚିଯିବେ ତେବେ ମାୟା ଯେମିତିକା ସ୍□ରୂପରେ ଆସି ଥାଉ ନା କାହିଁକି ତୁମକୁ ଛୁଇଁ ପାରିବ ନାହିଁ, କାରଣ ପରମାତ୍ମାଙ୍କର ଛତ୍ରଛାୟା ଭିତରକୁ ମାୟାର ଛାଇ ମଧ୍ୟ ଆସିପାରିବ ନାହିଁ । ସ୍ନେହ ମେହନତକୁ ମନୋରଞ୍ଜନରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିଦେଇଥାଏ । ସ୍ନେହ ପ୍ରତ୍ୟେକ କର୍ମରେ ନିଶ୍ଚିତ ବିଜୟୀ ସ୍ଥିତିର ଅନୁଭବ କରାଇଥାଏ । ସେଥିପାଇଁ ସ୍ନେହୀ ପିଲାମାନେ ସବୁ ସମୟରେ ନିଶ୍ଚିନ୍ତ ରହିଥାଆନ୍ତି ।

ସ୍ଲୋଗାନ**:-** ନଥିଙ୍ଗ୍ ନ୍ୟୁ ଅର୍ଥାତ୍ କିଛି ବି ନୂଆ ନୁହେଁ - ଏହି ସ୍ମୃତି ଦ୍□ାରା ଯଦି ସର୍ବଦା ଅଚଳ ରହିବ, ତେବେ ଖୁସିରେ ନାଚିବାକୁ

ଲାଗିବ ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***